

ת"פ 45886/12/19 - מדינת ישראל נגד ג'רום סלומון בוזביב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 45886-12-19 מדינת ישראל נ' בוזביב

24.11.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'רום סלומון בוזביב

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד מוטי אדטו

פסק דין

בהתאם להכרעת הדין מיום 28.11.2021, הנאשם, יליד 1972 (בן 50), הורשע על-פי הודאתו בעבירת **חבלה חמורה** **בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). הודאתו הייתה בפתח ישיבת ההוכחות (לא במסגרת הסדר טיעון).

מהטעמים אשר יובאו בפסק-דין זה ובהתאם להוראת סעיף 192א בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**), **הרשעת הנאשם מבוטלת**.

במועד מתן הכרעת הדין הונחה שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם. בשל עיכובים מצד שירות המבחן, התסקיר הוגש רק ביום 12.9.2022 (בחלוף כעשרה חודשים), והשלמתו הוגשה ביום 14.9.2022 (לאחר דחיית בקשת שירות המבחן להגשתה בחלוף עוד ארבעה חודשים). מטעם זה ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה רק ביום 20.9.2022 ומכאן העיכוב במתן פסק-דין זה.

א. עובדות כתב האישום

2. על-פי כתב האישום, ביום 25.6.2019 בשעה 12:30, נהג הנאשם ברכבו ברחוב יגאל ידין בירושלים וסמוך אליו נהג במשאית נ"ג (להלן - **המתלונן**). סמוך לצומת הגבעה הצרפתית, עבר המתלונן נתיב. בתגובה לכך, קילל אותו הנאשם וסימן לו "אצבע משולשת". המתלונן ירד מהמשאית, ניגש אל חלון הנהג של רכבו של הנאשם וביקש מהנאשם לפתוח את החלון. לאחר שהנאשם סירב לעשות כן, פתח המתלונן את דלת הנהג ברכבו של הנאשם ובין השניים החלו חילופי דברים. בעת שמופע הרמזור בצומת התחלף לירוק, עלה המתלונן אל המשאית ואילו הנאשם, נסע עם רכבו וחסם את נתיב נסיעת המשאית שבה נהג המתלונן. השניים ירדו מכלי הרכב שבהם נהגו, בעוד הנאשם אחז בחכת דיג.

עמוד 1

הנאשם היכה באגרופ בפניו של המתלונן, הכה בגופו באמצעות החכה ובעט בו עד שהמתלונן נפל אל הכביש. בעקבות המתואר, נגרם למתלונן שבר בעצם הלחי המערב את ארובת עין שמאל עם רוטציה מדיאלית ושבר בקשת שהצריכו ניתוח וכן נגרמו לו שריטות ברגליו. המתלונן אושפז במשך שלושה ימים.

ב. תסקיר שירות המבחן

3. על-פי התסקיר לעונש (להלן בחלק זה - **התסקיר**), הנאשם יליד צרפת בשנת 1972, כבן 50. בגיל 18 עלה לישראל לבדו במסגרת 'עליית הנוער'. הוא נשוי ואב לחמישה ילדים בני 11-25, גר באבני חפץ. משפחת המוצא שלו מונה הורים ושני אחים. אורח חייה של משפחתו נורמטיבי, מדובר במשפחה מלוכדת ותומכת וחרף המרחק הגיאוגרפי ממשפחת מוצאו, נשמרים קשרים קרובים. לאחר עלייתו לישראל חווה הנאשם קשיי התאקלמות ושפה, אך התנדב לשירות צבאי ושירת בנח"ל. השירות הצבאי היה משמעותי ומעצב עבורו ואף שימש זרז להשתלבותו בחברה וללימוד עברית. הוא למד 12 שנות לימוד, כולל בגרות מלאה, תואר ראשון בחינוך גופני ותואר שני במנהל עסקים. זה כ-19 שנה הוא בעל חברה בתחום ייעוץ ותכנון מרכזי ספורט, מרצה במכללה וכותב חוות דעה מקצועיות לבתי משפט בעניין תאונות במתקני ספורט.

4. לנאשם אין כל מעורבות קודמת או נוספת בפלילים. בעניין העבירה אמר כי המתלונן עקף את רכבו באופן שסיכן את חייו ובתגובה לכך נהג כלפיו באופן פוגעני. המתלונן יצא מהמשאית שבה נהג והתנהג באופן מאיים ובהמשך לכך, הנאשם חסם את המשאית שלו. לדבריו, עשה כן כדי להזעיק את המשטרה, אך המתלונן המשיך להתנהל באופן מאיים ומאחר שהנאשם חשש ממנו, הוציא מרכבו את חכת הדיק ותקף את המתלונן. נהגים נוספים התערבו וניסו להרגיע את הרוחות והוא אף התקשר אל המשטרה. לדבריו, התקשה להפעיל שיקול דעת ראוי ואף ביטא צער וחרטה על מעשיו. כיום מגלה הבנה בעניין דרך הפעולה ההולמת שהיה עליו לנקוט וכי את התנהגותו התוקפנית הוא מבין על רקע תחושתו כי עמד להיפגע באורח קשה וכן בשל תחושת השפלה שחש בשל התנהגות המתלונן. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עדיין חווה הצפה רגשית ובושה לנוכח ההליך המשפטי ובשל מעורבותו בעבירה שבה הואשם, אשר אינם תואמים את אורחות חייו. הוא אף ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והפגיעה שהסב לו, אך גם התבטא באופן קורבני והתמקד במחיר האישי והמשפחתי ששילם בשל מעורבותו באירוע ובמחיר התעסוקתי שהוא עלול לשלם בעטיו.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עשוי להיתרם מטיפול קבוצתי בשירות המבחן המיועד לעוברי חוק בפעם הראשונה, אשר מטרתה זיהוי מצבי סיכון ובחינת הנסיבות שהובילו לעבירה, תוך רכישת כלים להתמודדות עם מצבי מתח ולחץ. בשל רשימת המתנה לקבוצה, הוצע לנאשם להשתלב במסגרת טיפול פרטני והוא הסכים לכך.

5. עוד נאמר בתסקיר, כי הנאשם גילה אחריות כלפי תהליך האבחון, הגיע לפגישות כנדרש, הציג מסמכים רלוונטיים ושיתף פעולה. נראה אפוא, כי גדל במערכת משפטית נורמטיבית וכי הוא בעל יכולות אישיות טובות. לאורך חייו השקיע מאמצים בתפקוד תקין והשתלב כנדרש במסגרות המקובלות. הוא בעל יכולות להתמודדות תקינה עם מצבי דחק, בפער ניכר להתנהגותו במהלך העבירה. למרות חלוף הזמן, הוא עדיין מתמודד עם תחושות בושה וצער משמעותיות בשל מעשיו, אך רואה גם את עצמו כקורבן באירוע. נראה כי העבירה נעברה על רקע תחושות פגיעה בכבודו והשפלה ועל רקע קושי להתמודד עם מצב דחק חריג. עם זאת הודגש, כי ניכר כי אין לנאשם דפוסי אלימות

מושרשים.

הערכת שירות המבחן היא כי מאפייני ההתנהגותיים והאישיותיים של הנאשם מעידים על רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד ואפילו הדבר יקרה, חומרת תוצאתה תהיה נמוכה. גורמי הסיכון להישנות עבירות הם חומרת התנהגות הנאשם באירוע, הפעלת שיקול דעת בעייתי, קושי לנהוג באופן מושכל שימנע הסלמה ותפיסה קורבנית. כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו היעדר הרשעות קודמות, הבנת נסיבות מעשיו, אמפתיה מסוימת כלפי הנפגע, שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן, היותו בעל כוחות ויכולות במישור התפקודי והרגשי, המגלה יציבות, אחריות והתפתחות במישורי חייו השונים. הוא אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים ועצם ההליך המשפטי משמש עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

6. במסגרת התסקיר האמור, מיום 12.9.2022, המליץ שירות המבחן לדחות את ישיבת הטיעונים לעונש בארבעה חודשים, כדי לאפשר לנאשם להתחיל בחודש נובמבר את המסגרת הטיפולית שהוצעה, כך שלאחר מכן יוגש תסקיר משלים. המלצה זו נדחתה בהחלטה מאותו יום, אף בלי שהתבקשה תגובת הצדדים. כאמור בהחלטה, ההוראה על הגשת תסקיר לעונש ניתנה ביום 28.11.2021, כעשרה חודשים קודם לכן, ובהתחשב בעומס שבו נתון שירות המבחן, נקבע כי יוגש עד יום 16.5.2022. בשל עומס זה, לבקשת שירות המבחן ולאחר שהתקבלו עמדות הצדדים, ניתנה ארכה להגשת התסקיר עד יום 13.9.2022 ואף ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה ליום 20.9.2022. לפיכך נקבע, כי לא ניתן לקבל מצב שבו שירות המבחן כופה דחיה נוספת, בעוד שרק בחלוף כעשרה חודשים, מבוקש להתחיל טיפול שרק יחל בחלוף חודשיים נוספים. בשל הזמן הממושך שעמד לרשות שירות המבחן והעובדה שההליך הנדון החל בשנת 2019, נקבע כי תסקיר מלא יוגש לאלתר.

7. התסקיר המשלים אמנם הוגש ביום 14.9.2022. במסגרתו שוב נדרש שירות המבחן לחששו של הנאשם כי הרשעתו תפגע בתעסוקתו, הכרוכה בעבודה עם רשויות שונות במסגרת עבודתו כיועץ תכנון מרכזי ספורט וכן כי תיפגע גם עבודתו כמרצה ליזמות עסקית בספורט במכללה. הנאשם הציג מסמכים שלפיהם ישנה דרישה בדבר היעדר רישום פלילי כתנאי לעיסוקיו. מאחר שצפויה פגיעה משמעותית בתעסוקתו העכשווית של הנאשם, אם הרשעתו תיוותר על כנה, בהתחשב בשיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, הכרתו באחריותו למעשה והיותו נעדר הרשעות קודמות, הומלץ כי חרף חומרת המעשים, תישקל בחיוב אפשרות ביטול הרשעתו. עוד הומלץ שיינתן צו מבחן למשך שנה וחצי, שבמהלכו ישולב הנאשם בטיפול פרטני ובהמשך תיבחן התאמתו לטיפול קבוצתי. כן הומלץ להשית עליו 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ), אשר ישמש עונש חינוכי וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.

בהתאם להחלטה מיום 16.10.2022 (לאחר ישיבת הטיעונים לעונש) ותוך הדגשה כי אין בכך כדי לחייב או ליצור ציפייה אצל הנאשם, התבקש לשירות המבחן להגיש תכנית של"צ, אשר הוגשה ביום 24.10.2022.

ג. **תסקיר נפגע עבירה בעניין המתלונן ודין במשקל שיינתן לו**

עיקרי תסקיר נפגע העבירה

8. בפתח תסקיר נפגע העבירה (להלן - **תסקיר הנפגע**) ציינה מפקחת נפגעי עבירות, כי המתלון מוכר להם מתסקיר נפגע קודם שנערך בעקבות אירוע אלימות אחר מחודש ספטמבר 2021, כשנתיים לאחר האירוע הנדון, שאף במהלכו נפגע המתלון, אך מנאשם אחר ואף בקשר לאותו אירוע הוגש תסקיר נפגע בעניינו.

נקדים ונעיר, כי מתסקיר הנפגע עולה תמונה של מציאות חיים קשה ומורכבת של המתלון, שאינה קשורה בנסיבות ההליך הנדון המתוארת בהרחבה רבה. בתמצית, המתלון כבן 47, גרוש ואב לחמישה ילדים, אחד מהם בחינוך מיוחד. אין לו מקום מגורים קבוע והוא חי לסירוגין בקרוואן באתר בניה ובאוהל בים המלח. זה כשנתיים הוא אינו עובד בעקבות פציעה בתאונת עבודה. הוא מנסה לקדם תביעה למוסד לביטוח לאומי אך עתה אינו מקבל קצבה וכי הוא נתמך כלכלית במשפחה וחברים.

בעניין אירוע העבירה ציין המתלון כי לא הייתה היכרות מוקדמת עם הנאשם וכי לא העריך כי פנייתו אליו ואף הוויכוח עמו יסלימו לתקיפה אלימה ואכזרית, שבמהלכה לדבריו, חש אימת מוות. תקיפתו הייתה מבחינתו פתאומית ולא צפויה ונמשכה כנצח בלי שיכול היה להגן על עצמו. הוא תיאר תחושת בדידות במהלך התקיפה שהחריפה את מצוקתו מתוך הבנה שאין מי שיבוא לעזרתו. לדבריו, חווה את התנהגות הנאשם כאכזרית וסדיסטית ואף חש חוסר אונים לנוכח הכאב וחוסר היכולת להפסיק את תקיפתו.

9. הנזק הפיזי שנגרם למתלון הוא כמתואר בכתב האישום. הוא סבל משבר בפניו ונותר בהרדמה כללית להתקנת שתי פלטות לאיחוי השבר. לדבריו, החבלות טרם החלימו באופן מלא ולפי דבריו, הוא אף סבל מתסמינים פוסט טראומטיים. הוא חווה את העולם כפוגעני, מאיים ועוין באופן המחייב דריכות מתמדת. נאמר בתסקיר, כי בשל מצבו הרגשי, החל להיות מטופל במערכת בריאות הנפש וליטול תרופות לטיפול בחרדות, אך יוער, כי בהמשך התסקיר נאמר כי אינו מטופל. לאחר האירוע חזר לעבוד מתוך מחשבה שיהיה בכך כדי לסייע להחלמתו.

על-פי התרשמות מפקחת נפגעי עבירות, בשל האירוע הנדון המתלון חווה פגיעה קשה שעוררה אצלו חוויה קשה של חוסר יכולת להתנהל באופן בטוח וכי בשל אירוע זה, הוא מתמודד עם חרדה תמידית וקיומית ועם תחושה שהוא חשוף ופגיע וכי הדבר מלווה בחווית דריכות מתישה, שאינה מאפשרת לו שקט פנימי ופניות רגשית לקידום חייו. לפי התרשמותה, מאדם עם שמחת חיים וחיוניות שהתמודד עם קשיים ומשברים, הוא הפך לאדם עם תחושת נרדפות ופחד, המתאר קשיי שינה, סיוטים וכדומה. בעקבות פגיעתו, בחר להסתגר ולהתבודד ולהימנע מקשרים חברתיים ואף להימנע מקשר עם ילדיו, דבר שהעצים את תחושת הבדידות שלו. עוד נטען, כי בעטיו של האירוע, אף נגרמה לו פגיעה בקשר זוגי שניהל אותה עת. כל מישורי חייו התערערו וכי הוא אף חש רתיעה קשה מקרבה וממגע, שאותם הוא חווה כמאיימים. נזק משמעותי נוסף שנראה כי נגרם לו הוא פגיעתו כאב, מאחר שלאחר פציעתו נמנע ממפגש עם ילדיו בשל הצלקות ובשל הפגיעה בדימויו העצמי.

10. כל אשר נאמר בעניין אירוע האלימות הנוסף שבמהלכו נפגע המתלון כעבור שנתיים, הוא כי פגיעתו הנוספת גרמה לו להחרפת תחושת חוסר האונים וחוסר המוגנות שעמן הוא מתמודד ואף העצימה את החוויה הקשה כי אינו שולט בגורלו ואת החרדה התמידית שהוא חשוף ולא מוגן.

עוד צוין, כי המתלון מבין את הצורך בקבלת מענה טיפולי למצבו, אך לדבריו, בשלב הנוכחי הוא נעדר כוחות ופניות לכך. בסיכום התסקיר נאמר אפוא, כי המתלון מתמודד בשנים האחרונות עם חווית חוסר מוגנות על רקע הטראומה שחוה באירוע הנדון, אשר ערערה את תחושת היציבות והביטחון שהצליח לייצר בחייו, קטעה את שגרת חייו והציפה תחושות חוסר אונים. לנוכח כל האמור, הומלץ לפסוק למתלון פיצוי משמעותי שיוכל לסייע לו בתהליך שיקומו.

הערות בעניין תסקיר הנפגע ובעניין המשקל שניתן לו

11. בלי שיש בכך משום הטלת ספק במקצועיותה של מפקחת נפגעי עבירה שערכה את תסקיר הנפגע ובלי שיש בכך כדי להמעיט מחומרת העבירה או מעוצמת הפגיעה במתלון, ראוי להעיר כבר עתה כי ישנו קושי רב בקבלת אופן הצגת מצבו של המתלון בתסקיר הנפגע, ככזה הנובע ברובו המכריע מהאירוע הנדון. כך בייחוד לנוכח העובדות אשר כן פורטו בתסקיר ולנוכח עובדות אשר עמדו לנגד מפקחת העבירה ואשר משום מה, כלל לא נזכרו בתסקיר. כל אלו יובאו עתה בתמצית.

בפתח התסקיר נאמר כי לפני מפקחת נפגעי עבירה עמד סיכום המחלה של בית החולים מיום 28.6.2019 (בטעות נכתב כי הוא מיום 28.6.2021) (להלן - **מכתב סיכום המחלה**), שעניינו הטיפול במתלון בעקבות פציעתו כתוצאה מהאירוע הנדון. למרות זאת, משום מה, אין כל זכר בתסקיר לאמור שם בכל הנוגע לכך שהמתלון מוכר כסובל מדיכאון ומטופל בציפרלקס, סובל מהתמכרות לאופאידים, נוטל סמים מסוג גראס ושותה בכל יום 2-4 כוסות אלכוהול. אף לא הוזכר בתסקיר הנפגע כי נכתב שם, שלאחר הערכת עובדת סוציאלית במחלקה, הומלץ על בירור פסיכיאטרי.

לשלמות הדברים יוער, כי בקשת הנאשם לקבלת מסמכים מתיקו הרפואי של המתלון נדונה במעמד המתלון (פרוטוקול מיום 3.6.2021). נימוקי בקשתו היו בין השאר, כי לנוכח אופן התנהגות המתלון בעת האירוע, הערכת הנאשם הייתה כי המתלון היה במצב נפשי בעייתי או שהיה נתון להשפעת אלכוהול או סמים וכי כאמור, הדבר נתמך במכתב סיכום המחלה. המתלון התנגד לחשיפת מסמכים רפואיים בעניינו, אך הסכים לחשיפת מסמכים רלוונטיים. בהחלטה מיום 10.6.2021 נקבע כי לנוכח עמדת המתלון, הבקשה תידון שוב במהלך עדותו, אך בשל בחירת הנאשם להודות, בסופו של דבר לא נדרשה הכרעה זו. עניין נוסף שנדון במסגרת בקשותיו של הנאשם לקבלת חומר חקירה ומסמכים, נגע לקבלת גיליון הרשעותיו הקודמות של המתלון, אשר מסירתו אושרה בהחלטה מיום 29.10.2020. ממנו עלה כי למתלון רק הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, הכוללות גם עבירות חמורות, שבעטיין רישיונו נפסל פעמיים.

12. לכל האמור בעניין המידע שעלה מסיכום המחלה יש להוסיף, כפי שכבר הערנו, כי מתסקיר הנפגע עולה תמונה של מציאות חיים קשה מאד של המתלון, חריגה ומורכבת מאד, אשר באופן מובהק אינה קשורה בנסיבות האירוע הנדון. כאמור, המתלון גרוש, אב לחמישה ילדים, אך על-פי תסקיר הנפגע, אין לו קשר רציף, אם בכלל, עם ילדיו, שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים. הוא אינו בקשר זוגי ואף אין לו קשרים חברתיים. אין לו מקום מגורים, עד כדי כך שהוא נאלץ לגור בקרוואן באתר בניה או באוהל בים המלח. לפני כשנתיים הוא נפצע בתאונת עבודה ובעקבות פציעתו אינו עובד. לכך יש להוסיף גם את האירוע האלים הנוסף שהמתלון היה מעורב בו, שארע לפני כשנתיים ושעל-פי הנתען, אף במהלכו הוא הותקף, אך חרף חשיבות נסיבותיו והשלכותיו על מצבו של המתלון, אין בתסקיר הנפגע כל מידע לגביו. כך אף למרות העובדה שהאירוע הנוסף מאוחר לאירוע הנדון וכי תסקיר הנפגע הנדון נערך רק לאחרונה,

לאחר אותו אירוע. כמו כן, בהיעדר מידע מספיק, אף ספק אם כנטען בתסקיר הנפגע, קשריו הרופפים של המתלונן עם ילדיו, בהכרח קשורים באופן כלשהו, ישיר או עקיף, בפגיעתו באירוע הנדון. אף ספק אם כטענת המתלונן, ניתן להשליך על האירוע הנדון גם את כישלון הקשר הזוגי שעל-פי טענתו היה לו ואף ספק אם ניתן להעמיס על האירוע הנדון אף את העובדה שהמתלונן נעדר קשרים חברתיים.

13. על-פי סעיף 187(ב) בחוק סדר הדין הפלילי, תכלית תסקיר נפגע עבירה היא להביא לפני בית המשפט מידע **"על מצבו של הנפגע בעבירה (...), ועל הנזק שנגרם לנפגע כתוצאה מן העבירה"**. מעבר למידע כללי חיוני על אודות הנפגע, על תסקיר הנפגע לספק מידע בדבר הנזק אשר נגרם לו **כתוצאה מן העבירה**. למרות הצורך לכלול בתסקיר מידע בדבר **"מצבו של הנפגע"** לצד מידע בדבר **"הנזק שנגרם לנפגע כתוצאה מן העבירה"**, יש להבחין בין כלל בעיותיו, קשייו וצרותיו של הנפגע לבין הנזק אשר לגביו מתקיים **קשר סיבתי** בינו לבין מעשה העבירה. משמעותו של קשר סיבתי זה היא כידוע, כי מדובר בנזק אשר אלמלא מעשה העבירה לא היה נגרם.

מתסקיר הנפגע עולה מציאות חיים קשה מאד, מורכבת מאד וחריגה מאד הנוגעת לבעיותיו של המתלונן בכל תחומי חייו, לרבות, מצב של היעדר קשרי משפחה, נתק מסוים שהיקפו לא ברור מילדיו, היעדר קשר זוגי, היעדר חברים, היעדר מקום מגורים, היעדר מקום עבודה, בעיות כלכליות, פגיעה בתאונת עבודה, אירוע אלימות נוסף שבו היה מעורב לפני כשנתיים, בעיות נפשיות שטופלו תרופתית, צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים (סמים ואלכוהול) על בסיס יומיומי ועוד. לנוכח מציאות חיים כה קשה וכה מורכבת, הנוגעת לכל תחומי חייו של המתלונן, לנוכח בעיותיו הנפשיות, אשר טופלו תרופתית עוד קודם לאירוע הנדון ולנוכח התמכרויותיו והיותו צרכן סמים ואלכוהול בקביעות, הדעת נותנת כי לא ניתן להשליך את כל בעיותיו של המתלונן על הנאשם ועל מעשיו, יהיו חמורים ככל שיהיו. דומה כי אף מידת ההגינות מחייבת מסקנה מעין זו.

מקריאת תסקיר הנפגע עולה תמונה שלפיה כל בעיותיו, משבריו, קשייו, צרותיו, פגיעותיו, מחלותיו, התמכרויותיו, התמודדויותיו, תסכוליו, חרדותיו, תחושותיו ותלאותיו של המתלונן הושלכו על האירוע הנדון ועל הנאשם. כל זאת כמעט ללא כל הבחנה בין נסיבות חייו הבעייתיות, הקשות והמורכבות של המתלונן לבין האירוע הנדון, תוצאותיו והשלכותיו המתקבלות על הדעת. בלי למעט מחומרת מעשי הנאשם או מהנזק שנגרם למתלונן, אין צריך לומר כי אין כל היגיון במסקנה מעין זו, המעלה תמונה בדבר ההפרזה במשקל שניתן לאירוע על מצבו של המתלונן ועל הסיבות למצבו. לפיכך נקדים ונאמר, כי המשקל שניתן לתסקיר הנפגע יהיה מוגבל ומצומצם.

ד. הראיות לעונש

הראיות לעונש מטעם המאשימה

14. **תע/1 - גיליון הרשעות בעבירות תעבורה**. ממנו עולה כי הנאשם קיבל רישיון נהיגה בשנת 1995 וכי במהלך כעשרים ושבע שנה עבר 30 עבירות תעבורה, בדרגות חומרה שונות, שבעטיין נדון רק לתשלום קנסות בסכומים שונים (אין ענישה של שלילת רישיון וכדומה).

תע/2 - תמונות המתלונן לאחר פציעתו באירוע הנדון.

הראיות לעונש מטעם ההגנה

15. **נע/1 - קובץ של 36 מסמכים:** מסמכים אלו כוללים תקציר קורות חיים של הנאשם; תעודות בעניין השכלה, לימודים והשתלמויות; תעודות הוקרה; מכתבי הערכה וכדומה. בשל היקף המסמכים, להלן נעמוד רק על עיקריהם.

16. **מסמך מס' 1 - תקציר קורות חיים ועיסוק:** הנאשם עלה לארץ בגיל 17, למד בישיבה בכפר מימון והתגייס לצה"ל כמתנדב ושירת בנח"ל. בשנת 1998 סיים לימודי תואר ראשון בחינוך גופני במכללת וינגייט; בשנים 1999-2003 ניהל מחלקת ספורט במועצה האזורית שומרון; הקים את 'מועדוני ספורט שומרון' ואת 'מועדוני ספורט אדוונטור', שבהם היו כ-3,000 מנויים ובמקביל ניהל מחלקות ספורט במספר מתנ"סים; 2007-2010 שימש מנכ"ל 'עולם המים' ועד שנת 2011 היה מנהל בכיר ברשת 'הולמס פלייס'; נכון לשנת 2022 היה מעורב בפעילותם של יותר מ-390 מועדוני ספורט בין השאר בתכנון והקמה, קבלת מימון, גיוס צוותים והדרכתם, תהליך קבלת רישוי עסק, ניהול כספים, שירות לקוחות וניהול העסק בפועל; במשך כעשרים השנים האחרונות עסק בניהול מערכות ספורט עירוניות ומערכות ספורט במועצות מקומיות, מתנ"סים וחברות; הוא בוגר במנהל ספורט, מנהל ספורט בכיר, בעל תואר במנהל עסקים, עד מומחה בבתי משפט, עוסק באימון אישי, יועץ עסקי ומארגן השתלמויות מקצועיות במנהל ספורט ובקורסים שונים.

17. **מסמכים מס' 2-15 - תעודות השכלה ולימודים:** תואר שני בבית ספר למנהל עסקים (בצרפת); בוגר המכללה לחינוך גופני וספורט במכון וינגייט; קורס 'עד מומחה' ב'משלב'; בוגר קורס מינהל ספורט במכון וינגייט; קורס מינהל עסקים באוניברסיטה הפתוחה; קורס בכיר למנהלי מחלקות ספורט ישוביים של מרכז השלטון המקומי, המרכז הבינתחומי לספורט והחברה למתנ"סים; קורס מדריכי אימון אישי במועדון לספורט ותרבות, בית הספר להסמכות של אוניברסיטת תל-אביב; קורס ליווי ואימון עסקי ב-GPS לעסקים; השתלמות מנהלי מחלקות ספורט מטעם מרכז השלטון המקומי; קורס רכזי בריאות של החברה למתנ"סים ומשרד הבריאות; השתלמות מנהלי מחלקות ספורט מטעם מרכז השלטון המקומי; מדריך למועדוני בריאות וכומר מטעם משרד החינוך ומכון וינגייט; קורס אוריינטציה לרכזי ספורט חדשים של החברה למתנ"סים; מדריך אימון קטינים במכוני כושר מטעם מכון וינגייט.

18. **מסמכים מס' 16-19 ו-24 - תעודות הוקרה:** אות וינגייט לקידום תרבות הספורט בקהילה; תעודת הוקרה על הצלחת המכביה ה-18; תעודת הוקרה על ארגון המכביה ה-19; תעודת הוקרה על ארגון המכביה ה-20; תעודת הוקרה על קידום 'מרוץ בניה 1'.

19. **מסמכים מס' 20-23, 25-33 - מכתבי הערכה והמלצה:** מכתבו של אל"מ (מיל') בני ינאי, מפקד גדוד באוגדת איו"ש, המשבח את הנאשם על התנדבותו לימי מילואים רבים ועל כך שמילא את כל תפקידיו במסירות ובתחושת שליחות, השתתף במבצעים מורכבים תוך גילוי אומץ לב ותרם רבות ליחידה; תעודת סיום שירות מילואים באוגדת איו"ש; אות מלחמת לבנון השנייה; מכתב הערכה מאת מר אריה לוי, יו"ר ארגון 'הצלה ללא גבולות' (SSF), על התנדבותו רבת השנים במסגרת זו שכללה יציאה לאירועי חירום בכל שעות היממה והגשת עזרה ראשונה לפצועים, אף

תוך סיכון במהלך אירועי פח"ע, וכן סיוע בארגון 'ראלי השלום' בהשתתפות יהודים וערבים; מכתב הערכה מאת מנכ"ל מט"י נתינה על היעוץ העסקי במסגרת מט"י ופרויקט יזמות עסקית לעולים חדשים; מכתב הערכה מ freefit על ייעוץ והדרכה; מכתב הערכה מאת מר בני ביטון, ראש עיריית דימונה על ייעוץ כלכלי ותפעולי של הקמת קאנטרי קלאב עירוני; מכתב הערכה מאת מנהל אגף הספורט בעיריית לוד על ייעוץ כלכלי ותפעולי בהקמת בריכות שחיה בעיר; מכתב הערכה מאת ד"ר מיכאל אשכנזי, ראש בתי הספר ללימודי תעודה והשתלמויות במכון וינגייט, בין השאר בעניין קורסים שבהם השתתפו עולים חדשים וצעירים מצרפת; מכתב הערכה מאת פרופ' מיקי שיינוביץ, מנהל מכון סילבן אדמס לספורט; מכתב הערכה מאת מר אמיר שידלו, מנהל מועדון הספורט 'יובלים' בירושלים; מכתב הערכה ממנכ"ל מיזמי רווחה ופיתוח בע"מ, מרכז הנופש וייסגל; מכתב הערכה מאת גב' בתשי בן עוזיאל, מרכזת ומנהלת מרכז ספורט שיקומי לנכים על השתתפות בקורס מורים לספורט טיפולי.

20. **מסמכים מס' 34-36 - רשימת מיזמים שהיה שותף בהקמתם ובתפעולם:** הנאשם הוא מנכ"ל חברת ספרוג'קט (SPROJECT) בע"מ לניהול מיזמי ספורט. משנת 2000 היה מעורב באמצעות החברה בניהול והקמת כ-400 מיזמים. המסמך כולל פירוט של כ-50 מכוני כושר, בריכות שחיה ואולמות סטודיו בקאנטרי קלאב משולב וכדומה; כ-30 בריכות שחיה ציבוריות ובריכות הידרו-תרפיה; כ-20 מכוני כושר ובריאות; כ-30 מכוני ספא, מרכזי ספורט ומיזמי ספורט.

21. **עדוּתו של מר אריה לוי, יו"ר ארגון הצלה ללא גבולות:** מר לוי סיפר על הארגון שהוקם בשנת 2000, בתחילת האינתיפאדה השנייה, אשר תחילה פעל בשטחי יהודה ושומרון ובהמשך התפרס לכל הארץ ואף למקומות שונים בעולם. הוא כולל מתנדבים שהם פרמדיקים, רופאים ואחרים, המוזנקים לאירועים שונים לשם הצלת חיים. כפי שאף פורסם באתר המרשתת של הארגון, המתנדבים הגיעו לסייע גם באירועים בירדן ובמקומות שאליהם לישראלים קשה להגיע. פעילות הארגון החלה משניים-עשר אנשים בעלי ידע ברפואה, אך מאז הצטרפו רבים מאד. אחד המתנדבים הראשונים היה הנאשם, הפועל כחובש מתנדב. לדברי מר לוי, עשייתו בשטח הייתה מדהימה. הוא אף היה אחד המתנדבים הראשונים שהגיעו אל הפיגוע הקשה באיתמר, שבו מחבל נכנס לביתה של משפחת שבו ואף לאחר האירוע הוא התנדב בסיוע למשפחה. כך היה גם בפיגוע שהיה באוניברסיטה העברית.

בשנת 2007 הנאשם היה מי שניהל מטעם הארגון את 'ראלי השלום' שבו השתתפו יהודים וערבים ובעקבות הצלחה זו, הוא ניהל גם את האירוע בשנת 2008. הוא אף מתנדב בטיפול בנפגעי פוסט טראומה אחרי האסון במירון. מר לוי סיפר כי הנאשם הוא מהראשונים שמגיעים לאירועים רבים וכי הוא מסייע לא רק בטיפול הראשוני אלא גם בליווי הנמשך לאחר מכן. הוא מתאפיין בלב טוב ובעשייה מבורכת ואנושית. מר לוי הצטער לשמוע על האירוע הנדון ומאמין שזה קרה מחמת טעות אנוש רגעית. מר לוי עצמו עוסק זה כעשרים שנה במתן תמיכה ובטיפול בנפגעי פוסט טראומה הנעשה בחווה טיפולית בקיבוץ אורים (חלק מדבריו בעדות נתמך גם במסמכים שצורפו).

22. **עדוּתו של אל"מ (מיל') בנימין ינאי:** מר ינאי סיפר שהיה יו"ר פורום מח"טים ומג"דים במילואים וייצג את שדולת המילואים בכנסת. הוא היה מפקד של הנאשם במילואים, ביחידה שהייתה חוד החנית בלוחמה נגד טרור הג'יהאד והחמאס בעיקר בצפון השומרון. היה גם מ"פ וגם מג"ד שלו. מר ינאי הדגיש כי העדיף לעזוב את כל עיסוקיו כדי להגיע לבית המשפט ולספר בשבחיו של הנאשם, שאותו הוא מכיר היטב. לדבריו, **"אני מכיר את הנאשם ובאמת שעזבתי את כל עיסוקיי כי היה לי חשוב להסתכל ולומר שמדובר באחד האנשים הכי מפוארים, ערכיים, מוסריים וחברים**

שהכרתי (עמ' 20, שורות 22-24). בעניין שירותם הצבאי המשותף בשירות מילואים הסביר, כי דובר בגדוד מילואים שברובו יוצאי יחידת דובדבן ששימש חוד החנית של פיקוד מרכז בשנים 2003-2010. לדבריו, **"את הנאשם אני מכיר היטב-היטב. לא הייתה סמטה או קסבה שלא נכנסנו יחד, נלחמנו כתף אל כתף, כך גם עם חבריו. מעבר לחימה הבלתי מתפשרת, הוא גם ידע להיות חבר ואזרח למופת, בפעולות חברתיות ענפות, שאמנם אני הובלתי, אך הוא היה זרוע משמעותית בתוכה"** (שם, שורות 15-18). עוד סיפר על התנדבותו של הנאשם בפעילות בבית חולים לילדים חולי סרטן, בשדרות בתקופה שבה הייתה מותקפת בטיילים, בשיפוץ בתים בנתניה של זקנים עריריים ובעוד פעילויות רבות לטובת הכלל ולטובת הפרט.

23. **עדותיו של ד"ר מיכאל אשכנזי, ראש בתי הספר ללימודי תעודה והשתלמויות במרכז האקדמי לוינסקי במכון וינגייט:** ד"ר אשכנזי הוא בעל דוקטורט בפסיכולוגיה, שאינו פסיכולוג, שהתמחותו שלו היא שיקום התנהגותי באמצעות תנועה וספורט. הוא סיפר כי הוא מכיר את הנאשם מעל עשר שנים. היכרותם החלה על רקע גיוס הנאשם לעבוד עמם במיזם ייחודי של עולים חדשים מצרפת, לשם הכשרתם. מאחר שהנאשם דובר צרפתית, הוא היה מרכז הקורסים, לימד בהם ושימש איש הקשר. הוא היה מי שהכשיר את משתתפי הקורס להיות מדריכי כושר ובריאות. לדבריו מדובר בלימודי תיעודה בהתאם להוראות חוק הספורט. לדבריו, עבודת הנאשם הייתה מאד מקצועית ואיכותית גם בקשר עמם, בהקשר המקצועי ובקשר עם התלמידים והממונים עליהם והוא אף ייצג את המכללה בחו"ל. ד"ר אשכנזי הדגיש כי התרשם לאורך השנים שהנאשם עובד מהלב, אדם מאד רגוע, ביחסים אישיים טובים וברוח טובה. הוא אף מאלו שבמצבים מורכבים תמיד מנסים למצוא פשרה. במהלך השנים אף נוצרו ביניהם קשרי חברות.

ד"ר אשכנזי הוסיף כי היה חשוב לו מאד להגיע להעיד בעניין הנאשם וכן הוסיף, כי הנאשם עדיין עובד אצלם כמרצה בקורסים שונים וגם בתחום השיווק. הוא סיפר על תחושותיו הקשות של הנאשם בעקבות האירוע ועל הצער הרב שנגרם לו בעטיו. ד"ר אשכנזי הוסיף, שאם הנאשם יורשע ויהיה לו רישום פלילי, יהיה "מאוד מאוד קשה" מבחינת אפשרות המשך העסקתו. הוא הסביר כי כל תחום עבודת הנאשם עם הצרפתים ייפגע ואף הקשר של מוסד הלימודים שבראשו הוא עומד עלול להיפגע מאד.

במענה לשאלה ישירה של בא-כוח המאשימה בעניין ההשלכות העשויות להיות להרשעת הנאשם על המשך העסקתו, השיב ד"ר אשכנזי, כי בחלק מהמכרזים שבהם הם משתתפים עליהם להצהיר כי הם מעסיקים אנשים ללא רישום פלילי ועליהם לעמוד בהצהרתם זו. אם הנאשם יורשע, יהיה עליו לבדוק אם בכלל אפשר יהיה להמשיך להעסיק אותו. לדבריו, אמנם מדובר בנושא שהיעוץ המשפטי שלהם יידרש לו, אך לפי הידוע לו, אין חריג המאפשר העסקת אדם שיש לו רישום פלילי.

ה. **טענות הצדדים בעניין העונש ודברי הנאשם**

טענות המאשימה

24. בא-כוח המאשימה טען כי מכלל המסמכים המרשימים שהוגשו, מהעדויות ומסיפור חייו של הנאשם על-פי

התסקיר, עולה כי הנאשם הוא אדם רב זכויות. עם זאת, חרף הקושי בגזירת עונשו, המאשימה תעמוד על האינטרס הציבורי ועל החוק המחייב השתתפות ענישה בהתאם לעיקרון ההלימה, שלפיו העונש מושת באופן ההולם את העבירה ואת הנסיבות שבהן נעברה.

בא-כוח המאשימה הדגיש את העובדה שהנאשם הודה בפתח ישיבת ההוכחות, תוך הכרה מלאה באחריותו למעשיו וכי לא היה זה במסגרת הסדר טיעון. לטענתו, מדובר בעובדות שאינן פשוטות, שעניינן מצב שבו התפתח אירוע אלימות על רקע עניין של מה בכך, שהוביל לפגיעה קשה. לא אחת מעורבים בכך אף אנשים נורמטיביים, אך לא אחת נקבע כי חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעת יישוב סכסוכים בדרכי אלימות, הפוגעת בסדר החברתי ובזכותו של אדם לשלמות גופו. לפיכך טען, כי על מיגור נגע זה להיעשות באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה אשר תעביר מסר ברור בדבר היעדר סובלנות כלפי עבירות אלו, תוך מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אל מול שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם.

בעניין נסיבות העבירה הדגיש בא-כוח המאשימה, כי דובר במצב שבו בשל אירוע של מה בכך, הנאשם יצא מרכבו ולאחר סיום העימות המילולי עם המתלונן, הכה אותו באמצעות החכה וגרם לו לשבר ולחבלות שהצריכו ניתוח. חלקו של הנאשם בלעדי, הוא בחר לפתור את הקונפליקט בדרך אלימה באמצעות חפץ. הפגיעה במתלונן משמעותית ואף עלולה הייתה להיות חמורה יותר. בעניין נזקיו, הפנה אל תסקיר הנפגע.

25. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנה בא-כוח המאשימה אל שלושת פסקי הדין הבאים:

(1) ע"פ 2775/17 חן נ' **מדינת ישראל** (18.12.2017) (להלן - **עניין חן**) - המערער, שלחובתו הרשעות קודמות, לרבות בעבירת אלימות שבעטיה נדון בעבר לארבע שנות מאסר בפועל, הורשע על-פי הודאתו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירת באיומים. תחילה איים על המתלונן ולאחר מכן חזר עם מוט מתכת והיכה אותו וגרם לו לשבר בשוק שמאל. הושתו עליו מאסר בפועל ופיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪. הערעור נדחה.

(2) ע"פ 4456/18 **זבידה נ' מדינת ישראל** (27.12.2018); ת"פ (מחוזי מרכז) 21477-04-17 **מדינת ישראל נ' זבידה** (26.4.2018) (להלן - **עניין זבידה**) - הנאשם הודה בתום שמיעת כל הראיות והורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא ואיומים. הנאשם הגיע עם רכבו אל מוסך ובשל כעסו כי רכבו טרם תוקן, איים שיפגע בעובדי המוסך, עזב את המקום וחזר מלווה באחר, חמוש במוט ברזל והאחר חמוש במוט עץ והשניים תקפו שני עובדים של המוסך. לאחד נגרם שבר ביד ולשני חבלות. לחובת הנאשם תשע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים והוא אף נשא בתקופות מאסר המסתכמות לכתשע שנים. נקבע מתחם עונש בין 2 ל-5 שנים. הושתו 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחד משני הנפגעים (סה"כ: 20,000 ₪). הערעור נדחה לאחר שבהמלצת בית המשפט, הנאשם חזר בו מהערעור.

(3) ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.2021) (להלן - **עניין מכבי**) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וזוכה מעבירת איומים. הוא ביקש להיכנס אל מקום עבודתו, אך

השומר לא אפשר לו. בהמשך התפתחו חילופי דברים בין השומר למערער, אשר חבט בפניו של השומר באמצעות קסדת אופנוע שהייתה עמו. נגרמו לו שברים בפניו וחבלות והוא אושפז למשך כחמישה ימים. ניתן משקל בין השאר לכך שהמערער צעיר נורמטיבי, המתלונן יזם את העימות והקסדה הייתה עמו במקרה. הושתו עליו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור, "אף שבנסיבות העניין העונש שנגזר על המערער מצוי כאמור ברף הגבוה של הענישה" (שם, פסקה 7).

26. עמדת המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם הוא בין 28 ל-50 חודשי מאסר וכי את עונשו של הנאשם יש למקם בחלקו התחתון. אמנם ההליך היה ממושך, אך בסופו של דבר הנאשם הכיר באחריותו ואין לחובתו הרשעות קודמות. בעניין הגשת הרישום בעניין עבירות התעבורה טען בא-כוח המאשימה, כי יש לתת משקל ל-30 העבירות, מאחר שהדבר מצביע על עבירה על חוקי התעבורה וכי יש לכך משקל במצב של עימות על רקע התנהלות בכביש.

27. בעניין התסקיר לעונש טען בא-כוח המאשימה, כי אמנם התסקיר מקיף, אך נושא החוויה הפוסט טראומטית שחוה הנאשם בעקבות האירוע או כל הפעילות ההתנדבותית שלו לא הוזכרו בתסקיר. עם זאת, יתכן שהטיפול שהוצע נוגע לטראומה שחוה הנאשם, אך אין מדובר במי שאורח חייו עברייני הזקוק לשיקום. לטענתו, אין מקום לחריגה מהעונש משיקולי שיקום.

בעניין סוגיית ההרשעה טען בא-כוח המאשימה, כי יש להניח שהרשעה תגרום ל"פגיעה מסוימת" בנאשם, אולם בהתאם לפסיקה, אחד המבחנים לשאלת אי ההרשעה נוגע לחומרת העבירה, אשר בנסיבות העניין ולטענתו, אינה מאפשרת הימנעות מהרשעת הנאשם. לפיכך, לנוכח שיקולי הצורך בהרתעת היחיד והרבים, העובדה שדובר באלימות באמצעות נשק קר, טען כי יש להרשיע את הנאשם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל. בהתאם לכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלונן.

טענות ההגנה

28. בא-כוח הנאשם טען כי מצד המאשימה ישנה ראייה לא מדויקת של האירוע וכי יש לבחון אותו גם לנוכח אופן התנהלות המתלונן. בעניין זה הפנה בין השאר, אל אופן התנהלותו גם בדיון שאליו התייצב, אז המתלונן דחף עליו קלסר (כפי שתועד בפרוטוקול מיום 3.6.2021, בעמ' 14, שורות 15-16). בדומה, באותו דיון המתלונן לא נתן מענה מניח את הדעת לחתכים ולשריטות העמוקות על היד שלו (שם, שורות 10-13). כמו כן הפנה אל מכתב סיכום המחלה מבית החולים שבו, כאמור לעיל, נאמר כי הנאשם צורך סמים ואלכוהול ומטופל בקביעות בציפרלקס.

בעניין נסיבות העבירה טען בא-כוח הנאשם, כי המתלונן היה זה שפתח את דלת הרכב של הנאשם ובכך נקט סוג של אלימות ואז חזר אל המשאית. הנאשם חסם את המשאית ואז המתלונן ירד ראשון מהמשאית ורץ לכיוון הנאשם. אז יצא גם הנאשם מרכבו וחבט במתלונן. האירוע התרחש ליד רכבו של הנאשם, כפי שאף רואים בסרטון שהוצג. בנסיבות אלו טען בא-כוח הנאשם, כי הנזק העיקרי נגרם מחבטה אחת וכי המכות הנוספות היו קלות. אמנם הנזק שנגרם חמור, אך לא ניתן להתעלם מחלקו הגדול של המתלונן באירוע, שאף היה מי שיזם אותו. כך גם לא מן הנמנע כי בעת האירוע היה

המתלונן נתון להשפעת סמים ואלכוהול, כפי שעולה ממכתב סיכום המחלה. למרבה הצער הנאשם הגיב באופן שבו לא אמור היה להגיב. בנסיבות אלו טען בא-כוח הנאשם, כי לפי עיקרון ההלימה, מתחם העונש הוא בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

29. בעניין נסיבותיו של הנאשם טען בא-כוחו, כי האירוע השפיע עליו באופן מאד קשה וכי אף העדים שהעידו, שפגשו אותו מחוץ לאולם, העירו על כך שהדבר ניכר ממראה הנאשם. האירוע הקשה מאד על חיי הנאשם, על התנהלותו, על עבודתו ועל פרנסתו, כפי שהוא עצמו יבהיר בדבריו. כמו כן טען, כי יש לתת משקל לדברי העדים. לדבריו, הוא יכול היה להזמין עדים נוספים אשר יעידו על תרומתו של הנאשם לקהילה. לטענתו, כפי שעולה מהמסמכים שהגיש, הנאשם היה שותף להקמת כ-390 מיזמים בתחום הספורט, בהם בריכות שחיה, שהוקמו בהדרכתו. הוא ניהל שלושה אירועי 'מכביה' והוא עובד עם עיריות ועם מועצות מקומיות.

לנוכח כל האמור, ביקש בא-כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דברי הנאשם

30. הנאשם סיפר על עצמו, כפי שכבר הובא לעיל. הוא הוסיף וסיפר שכל ילדיו קצינים בצה"ל, שלמד לשני תארים ועשה כל התמחות אפשרית בתחום הספורט וכי יש לו עשרים וחמש שנות ניסיון בתחום. בחמש עשרה השנים האחרונות הוא משמש גם יועץ ומתכנן להקמת מרכזי ספורט ונופש בישראל, מלווה כתשעים ראשי רשויות ומלווה בקידום תכניות. בין השאר, הקים כארבע-מאות מועדוני ספורט בארץ ומחוץ לישראל.

במועד האירוע נסע לכיוון מצפה יריחו, ששם נבנתה בריכת שחיה שהוא ליווה את הקמתה ואמור היה לפגוש את ראש המועצה. בעודו נתון במחשבות, משאית ענקית ניסתה לחצות ולחתוך את מסלול נסיעתו והוא חש שכמעט עף לצד שמאל. הוא חזר אל הכביש והוא מודה בכך שהניף אצבע משולשת. הוא אף צפר למשאית על ההתנהלות הברוטלית והמשיך בנסיעה. הנאשם הוסיף כי לא הבחין בכך שנהג המשאית (המתלונן) המשיך לרדוף אחריו עוד שלושה רמזורים. כשנעצר ברמזור, כפי שאף רואים בסרטון, הבחין פתאום שמישהו דפק על דלת הרכב במכת אגרוף, פתח את הדלת ובידו אחז סכין 'קטר' ואמר, **"תביא לי את האצבע, אני אחתוך לך את האצבע"**.

31. בעקבות הערות בית המשפט כי התשתית העובדתית היא זו שבה הודה הנאשם, אמר הנאשם כי לא יידרש עוד לעובדות האירוע, והוסיף כי הוא חש צער עמוק מאד לאחר שחוקר המשטרה הראה לו את תמונות המתלונן לאחר האירוע. לדבריו, לא הייתה לו כל כוונה לגרום נזק לאף אחד והוא חש צער גדול על הנזק שנגרם, מכיוון שלאחר האירוע הבין כי מצב המתלונן היה בסדר. עוד הוסיף, כי מעבר לכל הסיפורים ששמע על המתלונן, האדם שהוא פגש היה אדם **"לא מזוהר, אדום, צועק, יורק בפנים, משהו הזוי. האדם שהופיע מולי ושרצה לחתוך לי את האצבעות, אני הותקפתי ולא פעם אחת או פעמיים"**.

הנאשם הוסיף כי ברגע ששמע שנגרם נזק למתלונן, רצה לפצות אותו. הוא אף מאד הופתע לשמוע על הנזק שגרם

מאחר שלא יכול היה לשער שמכת אגרוף אחת תגרום לנזק שנגרם. להערכתו, אולי עוצמת המכה נבעה מכך שהיכה את המתלונן במצב שבו המתלונן רץ לעברו.

32. הנאשם הוסיף כי הרשעתו תסב לו נזקים חמורים מאד ותמנע ממנו השתתפות במכרזים שבהם הוא משתתף. בהיותו יועץ לרשויות שונות, בכל מכרז הוא חייב להציג אישור בדבר היעדר הרשעות פליליות. הנאשם אף הפנה לעדותו של ד"ר אשכנזי, מנהל מכללת וינגייט והוסיף כי הוא עובד גם בשתי מכללות נוספות, 'שיאים' באוניברסיטת תל-אביב ובגבעת וושינגטון וכי בכל המקומות ישנן אותן דרישות להיעדר רישום פלילי. הנאשם הוסיף, כי הוא מסתובב עם תחושה שלא יכול להיות שיפסיד את כל מה שבנה במשך כל חייו ושהכול יקרוס בבת אחת. לדבריו, תמיד הוא בא בטוב, עשה טוב והצליח. מחמת הבושה העמוקה, הוא אפילו לא סיפר לילדיו על האירוע, אלא רק לאשתו. האירוע וההליך הפלילי השפיעו עליו באופן מאד קשה, עד שאפילו הפסיק להתאמן ועלה במשקל. הוא ניהל שלוש פעמים את "המכביה" העולמית ואף אמר היה להיות יו"ר הוועדה המארגנת של אירוע ה"מכביה" האחרון, בשל ההליך הנדון לא עמד בעומס הנפשי והסיר את מועמדותו. הנאשם הוסיף כי אינו יודע איך יוכל להמשיך לחנך את ילדיו אם יורשע וכי לתחושתו, רק דבר נורא יכול לקרות מההרשעה. לבסוף חזר על כך שמאז חקירתו במשטרה חזר והביע את רצונו לפצות את המתלונן.

ו. דין והכרעה

הערכים הנפגעים מהעבירה ומדיניות הענישה הנהוגה

33. הערכים הנפגעים מהעבירה: אין מחלוקת בדבר חומרת עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. אף אין מחלוקת בכך שהערכים הנפגעים מעבירה זו הם הזכות לשלמות הגוף והנפש, לביטחון אישי ולכבוד. בדומה, אף אין מחלוקת על כך שבדרך כלל, מי שהורשע בעבירת אלימות יענש בחומרה ובדרך כלל יושת עליו עונש מאסר בפועל.

34. מדיניות הענישה הנהוגה: בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה, אין בשלושת פסקי הדין שהציגה המאשימה, נסיבותיהם שונות באופן מהותי מענייננו, כדי ללמד על הענישה המתאימה בנסיבות הנדונות. כמפורט לעיל, עניין **חן** עסק במי שלחובתו הרשעות קודמות רבות, שאף נשא בעבר בעונשי מאסר ממושכים; בעניין **זבידה** דובר בנאשם שלחובתו לא פחות מתשע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים שנשא בעונשי מאסר ממושכים בעבר ואשר בחר להודות רק בתום שמיעת כל הראיות; בעניין **מכבי**, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ואף לא הייתה מחלוקת על כך שעונשו, כפי שאף ציין זאת בית המשפט העליון, מצוי ברף הגבוה של הענישה. לא ברור מדוע יש ללמוד דווקא ממקרה שבו הושת עונש ברף הענישה המחמיר ביותר.

לעומת פסקי הדין שהציגה המאשימה ובלי להידרש עתה אל פרטי הפרטים של המקרים, ניתן להציג פסקי דין רבים מאד שבהם הושת עונש מאסר בעבודות שירות בשל הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (לפי סעיפים 333 ו-335 בחוק) או אף בשל הרשעה בעבירה חמורה יותר, חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א)(1) בחוק). כך למשל, ברשימה החלקית שתובא עתה. כך שממש לא ברור על שום מה מצאה המאשימה לנכון לתור דווקא אחר פסקי

הדין המחמירים ביותר, אשר נסיבותיהם של הנאשמים באותם פסקי דין שונות וחמורות לאין שיעור מנסיבותיו של הנאשם הנדון, שהוא נעדר הרשעות קודמות.

להלן אפוא, רשימה חלקית בלבד של פסקי דין שבהם דובר בהרשעה בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות, או בעבירה חמורה יותר, אך הושת עונש מאסר בעבודות שירות.

(1) ע"פ 1855/20 **חמאד נ' מדינת ישראל** (4.11.2020); ת"פ (מחוזי ירושלים) 60043-05-18 **מדינת ישראל חמאד** (26.1.2020) - הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהיכה את המתלונן באמצעות חפץ וגרם לו לחתך בקרקפת ולדימום תוך מוחי. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 40,000 ₪. הערעור התקבל ועונש המאסר הומר ל-9 חודשי עבודות שירות.

(2) ע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.2018) - הרשעה על-פי הודאה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהמדינה תעתור לעונש בן 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. נקבע מתחם עונש בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. בשל הליך השיקום, הערעור התקבל כך שחלף עונש המאסר, הושתו 6 חודשי עבודות שירות.

(3) ע"פ 6472/21 **אלמו נ' מדינת ישראל** (10.3.2022) - העובדות לא פורטו בפסק הדין, אך לפי גזר הדין, המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות. מעשיו כללו מכות, אגרופים ובעיטות, לרבות אל ראשו של הנפגע. הושתו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 8,000 ₪. בערעור הופחת העונש, מטעמי שיקום, ל-9 חודשי עבודות שירות.

(4) ע"פ 900/11 **עטאללה נ' מדינת ישראל** (7.12.2011) - הרשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א)(1) בחוק). הנפגע הוכה באלה וכתוצאה מכך נגרמו לו שבירים רבים ובין השאר, ריסוק עצמות פניו ליד עינו, עצמות הלסת והאף. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע בסך 15,000 ₪. הערעור על הכרעת הדין נדחה. בשל עיקרון אחידות הענישה ובשל עונשו של השותף, שחלקו היה משמעותי יותר, הערעור על העונש התקבל תוך השתת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

(5) ע"פ 174/09 **דבירי נ' מדינת ישראל** (9.3.2009) - הרשעה על-פי הודאה בעבירת חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א)(1) בחוק), שנעברה בכך שהנאשם דקר את הנפגע בבטנו וברגלו, תוך פגיעה באיברים פנימיים. הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

(6) ע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.2016) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשי מאסר. משיקולי שיקום הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪. ברוב דעות נקבע בערעור כי עונש המאסר יופחת ל-6 חודשי מאסר בעבודות

שירות.

(7) ת"פ (מחוזי ירושלים) 40292-06-18 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (5.4.2021) - הנאשמים הורשעו על-פי הודאותיהם בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהכו את מתלון בפניו וחתכו אותו בפניו באמצעות חפץ חד. נגרם לו חתך בפנים ושבר באף. הנאשם 1 כבן 52, נשוי, נעדר הרשעות קודמות. הנאשם 2 כבן 31 נשוי ולחובתו הרשעות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 9 ל-18 חודשי מאסר. על שניהם הושתו 8 חודשי עבודות שירות ומאסר מותנה. על הנאשם 1 גם צו מבחן.

(8) ת"פ (מחוזי ירושלים) 13908-12-17 **מדינת ישראל נ' פחלבני** (10.11.2019) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובניסיון תקיפה. נקבע מתחם עונש בין 24 ל-60 חודשי מאסר. משיקולי שיקום הושתו 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך 50,000 ₪.

(9) ת"פ (מחוזי באר שבע) 44605-10-15 **מדינת ישראל נ' אדנה** (24.8.2017) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-20 חודשי מאסר. הושתו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪, כפי שהוסכם בהסדר הטיעון.

(10) ת"פ (מחוזי ירושלים) 28467-04-19 **מדינת ישראל נ' גולאני** (21.7.2020) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הוסכם על עונש מרבי שלא יעלה על 27 חודשי מאסר. הושתו 9 חודשי עבודות שירות, פיצוי לכל אחד משני הנפגעים בסך 12,500 ₪ וקנס בסך 1,000 ₪.

(11) ת"פ (מחוזי באר שבע) 16538-10-17 **מדינת ישראל נ' בליאקוב** (21.1.2020) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הוסכם על עונש מרבי שלא יעלה על 24 חודש. הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע בסך 5,000 ₪.

(12) ת"פ (מחוזי ירושלים) 244-09-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.10.2019) (הנאשם 1) - הרשעה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות ובעבירת פגיעה שנעברו תוך שימוש בנשק חם. משיקולי שיקום, **הענישה הוחרגה ממתחם העונש תוך השתת 400 שעות של"צ**.

35. **הנסיבות שבהן נעברה העבירה: ראשית**, לא ניתן להתעלם מכך שהמתלון היה הראשון שהגיע פיזית אל הנאשם, התנהל באופן מאיים, הכה על דלת מכוניתו של הנאשם ופתח אותה. עם זאת, לאחר שהמתלון והנאשם חזרו כל אחד אל רכבו, שוב יצאו המתלון והנאשם מכלי הרכב והנאשם פנה אל עבר המתלון בעודו נושא את החכה שהייתה ברכבו. אולם לא מן הנמנע כי כטענתו, מלכתחילה נטל את החכה לשם התגוננות. **שנית**, הנזק שנגרם ממכת האגרוף בפניו של המתלון, כמתואר לעיל, הוא נזק חמור, אך גם לא ניתן לשלול את דברי הנאשם, כי עוצמת המכה לא נבעה מכוונה לגרום את הנזק שנגרם, אלא מכך שהמתלון רץ אל עבר הנאשם. כך גם נראה כי חרף חומרת הפגיעה, למרבה המזל לא נגרם למתלון נזק בלתי הפיך. **שלישית**, חזקה על הנאשם שהבין את חומרת מעשיו, את

הפסול שבהם ואת משמעותם וכי חרף הנסיבות שתוארו ולמרות התגרות המתלונן, הנאשם יכול היה להימנע מהמעשה.

36. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשה העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברה העבירה, כמפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות הנדונות הוא בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ז. שאלת הרשעת הנאשם

37. סמכות בית המשפט לבטל את הרשעת הנאשם מעוגנת בסעיף 192א בחוק סדר הדין הפלילי, הקובע לאמור:

הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור.

כידוע, הכלל הוא שאם נמצא כי נאשם עבר את העבירה שבה הואשם, הוא יורשע ודינו ייגזר. זאת למעט במקרים חריגים ונדירים שבהם נמצא כי "...אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה..." (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985), כבוד הנשיא מ' שמגר, פסקה 2). בהתאם להלכה הידועה בשמה 'הלכת כתב' (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, נב(3) 337 (1997) (להלן - **עניין כתב**)), דרושים שני תנאים כדי להימנע מהרשעת הנאשם או כדי לבטל את הרשעתו: **האחד**, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, **והשני**, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה המסוים, סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה (שם, כבוד השופטת ד' דורנר, פסקה 7).

אין אפוא, מחלוקת על כך שביטול הרשעה הוא חריג לכלל בדבר הרשעת נאשם אם הוכחה אשמתו, או אם הודה במעשים, וכי בדרך כלל, רק נסיבות חריגות ויוצאות דופן יצדיקו הימנעות מהרשעה (ראו למשל, ע"פ 2862/12 מילמן נ' מדינת ישראל (24.1.2013), כבוד השופטת מ' נאור, פסקה 5; רע"פ 6009/15 קושמקוב נ' מדינת ישראל (8.9.2015), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9). "עם זאת, המשפט מניח כי רקמת החיים האנושיים, בהשתקפותה בהליך הפלילי, מולידה מצבים קיצוניים שאינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים ומיוחדים, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.2007), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 76 וכן ראו את פסקי הדין שם (להלן - **עניין קליין**)).

לפיכך נקבע, כי באותן נסיבות חריגות ומיוחדות שבהן עשוי להיווצר יחס לא סביר בין ההרשעה לבין הפגיעה בנאשם, אם

יורשע, ניתן להימנע מהרשעה. לשם כך נדרש איזון בין אינטרס הציבור לבין נסיבותיו של הנאשם (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685 (2000), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 7(א)). כך בייחוד אם הנאשם הואשם והורשע בעבירה חמורה. כאמור בעניין זה, **"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי"** (עניין קליין, פסקה 77).

38. בהתאם להלכה האמורה נקבע לא אחת, כי כדי להימנע מהרשעה יש לבחון אם עלול להיגרם לנאשם הספציפי נזק קונקרטי ומוחשי כתוצאה מההרשעה, להבדיל מנזק תיאורטי שספק אם יתממש (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013), כבוד השופט א' שהם, פסקאות 9-11). על הנאשם להוכיח **"נזק קונקרטי או פוטנציאלי לתעסוקתו ולשיקומו"** (רע"פ 4214/22 יצחק נ' מדינת ישראל (7.7.2022), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 8). **"נדרש להציג חשש ממשי כי הטלת אחריות בפלילים תחבל בסיכויי שיקומו של הנאשם ובחזרתו לדרך הישר"** (רע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.2012), א' רובינשטיין, פסקה ח. ראו גם: רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 16).

הכלל הוא אפוא, כי על הנאשם להניח תשתית ראייתית מתאימה, אשר יש בה כדי לבסס את האפשרות כי לנאשם עלול להיגרם נזק מוחשי-קונקרטי, בשונה מנזק אפשרי תיאורטי שאולי עשוי להתרחש בעתיד (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.2013), כבוד השופט א' שהם, פסקה 11; רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014), כבוד השופט א' שהם, פסקאות 9-10; רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל (28.11.2018), כבוד השופט ג' קרא, פסקה 9).

39. אף יש לזכור, כי הכלל אשר עוגן בהוראת סעיף 192א בחוק סדר הדין הפלילי, לא נועד להיות כלל בלתי עביר, בבחינת אות מתה, כפי שנראה כי המדינה גורסת, וכי כלל זה אף לא הוגבל רק לעבירות קלות (דוגמת חטאים ועוונות). אכן, מדובר בכלל אשר יש ליישמו בנסיבות חריגות ומתאימות תוך מתן משקל לחומרת העבירה, אך אין לקבל את עמדת המאשימה המתמקדת רק בסעיף העבירה תוך התעלמות מוחלטת מכלל הנסיבות. כפי שכבר נאמר בעניין אחר, שבו נמצאה הצדקה להימנעות מהרשעה, **"התמקדות בעבירות בלבד, כפי שעשתה במידה רבה המדינה, לא תאפשר לבחור בדרך של ביטול הרשעה במקרים המתאימים לכך"** (ע"פ 3554/16 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל (11.6.2017), כבוד השופטת ד' ברק-ארז, פסקה 15 (להלן - **עניין יעקובוביץ**)). התמקדות בעבירות בלבד, כפי שעושה במידה רבה המדינה, אף תוביל למצבים שבהם **"תוצאה של הרשעה... היא תוצאה שחסרונותיה עולים על הערך הטמון בה"** (שם, פסקה 16).

בהתאם לכך נמצא לא אחת, כי חרף חומרת העבירה, בשל התקיימות המבחנים המצדיקים הימנעות מהרשעה, ניתן

להימנע מהרשעה גם אם נקבע כי הנאשם עבר עבירה חמורה (ראו דוגמאות בלבד: עניין **יעקובוביץ**, שם; רע"פ 8215/16 **יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.2017), נדון לפני הרכב של שלושה שופטים, כבוד השופט א' שוהם, בהסכמת כבוד השופטים ס' ג'ובראן ונ' הנדל; ע"פ 8169/20 **שלום נ' מדינת ישראל** (26.8.2021), כבוד השופטים נ' הנדל וע' ברון נגד דעתו החולקת של כבוד השופט י' אלרון; ע"פ 5446/15 **חנימוב נ' מדינת ישראל** (3.3.2016), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקאות 16-18).

בהתאם לאמור, נפנה לבחינת הנסיבות הנדונות.

40. **בחינת התנאי הראשון:** עניינו של תנאי זה בכך שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשם, בעתידו ובמשלח ידו. מכלל הראיות שהוגשו מטעם ההגנה עולה כי הוכח באופן חד משמעי, שאינו מותר מקום לספק, כי הרשעת הנאשם תפגע פגיעה אנושה בעיסוקו, במקצועו ובאפשרות שיוכל להוסיף ולעסוק בתחומי עיסוקו. הרשעת הנאשם תמנע ממנו להוסיף וללמד בשלוש המכללות שבהן הוא מלמד, תמנע ממנו כל אפשרות לגשת למכרזים, המחייבים כי יהיה נעדר הרשעות קודמות, תמנע ממנו להוסיף ולחוות את דעתו לבתי משפט בעניין בטיחות בספורט ותמנע ממנו בפועל כל עיסוק שהוא עסק בו עד היום. ראיות אלו אף הוצגו לשירות המבחן, שהגיע למסקנה העולה מכלל הראיות, כי כפי שניסח זאת הנאשם, כל אשר בנה במהלך חייו ילך לאבדון וכי "**הכול יקרוס בבת אחת**" (עמ' 26, שורות 28-30). מכאן עולה המסקנה כי הוכח כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה ודאית בו וכי אין מדובר באפשרות תיאורטית בדבר פגיעה אפשרית.

41. **בחינת התנאי השני:** תנאי זה בוחן את נסיבותיו המיוחדות של המקרה המסוים שנדון, אם הוא מאפשר לוותר על הרשעה, חרף חומרת העבירה וזאת בלי לפגוע בכלל שיקולי הענישה.

אין מחלוקת בדבר חומרת העבירה שעבר הנאשם. אף נסיבותיה אינן מקלות עמו, אפילו קיבלנו את גרסתו כי חש מאוים. למרות זאת וכאמור, חומרת העבירה אינה חזות הכול. בכל אותם פסקי דין שבהם נדונה שאלת האפשרות להימנע מהרשעה, נקבעו אמות מידה וקווים מנחים שאותם יש לבחון בעת בחינת שאלה זו. ראו למשל, גם בעניין **כתב**, בפסק דינו של כבוד השופט ש' לוי (פסקה 1), אשר עמד על רשימת השיקולים ששירות המבחן נוהג לבחון בבואו להמליץ להימנע מהרשעה והוסיף, כי אף שאין מדובר ברשימה ממצה, יש לראותה כרשימת שיקולים שיש לבחון עת נבחנת שאלת ההימנעות מהרשעה.

בחינת השיקולים העיקריים בנסיבות הנדונות, אף בהינתן חומרת העבירה ונסיבותיה, תומכת בהצדקה להימנע מהרשעת הנאשם וזאת מהטעמים הבאים: **ראשית**, הנאשם בן 50 וזו העבירה הראשונה והיחידה שעבר (למעט עבירות תעבורה); **שנית**, נשקלה חומרת העבירה, אך גם נסיבותיה, לרבות חלקו של המתלון באירוע, כפי שכבר עמדנו על כך קודם לכן; **שלישית**, אין קשר בין עיסוקו של הנאשם לבין העבירה שעבר; **רביעית**, לא דובר בעבירה אשר גרמה לפגיעה בציבור נרחב. כך גם חרף חומרת הפגיעה הקשה במתלון, נראה כי לא נגרם לו נזק בלתי הפיך; **חמישית**, כפי שהעריך שירות המבחן, נראה כי בפועל לא נשקפת כל מסוכנות מהנאשם (גם אם ההגדרה היא כי מסוכנותו נמוכה), ואף הסבירות שישוּב לעבור עבירות נוספות קלושה, אם לא אפסית; **שישית**, העבירה שעבר הנאשם אינה משקפת דפוס התנהגות שלו ואף ניכר כי דובר בהתנהלות מקרית חד-פעמית, גם אם חמורה; **שביעית**, הנאשם הכיר באחריותו לעבירה, הביע

חרטה מלאה וצער עמוק וכן על עצם המעשה ועל הנזק שנגרם למתלונן וכבר משלב מוקדם הביע רצון לפצות את המתלונן על הנזק שנגרם לו; **שמינית**, כפי שכבר נאמר, ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה קשה בנאשם, בעיסוקו, במקצועו ובתחומי חייו הרבים, לרבות בדימויו כדמות חינוכית ערכית בעיני בני משפחתו, מכריו והקהילה המקצועית שעמה נמנה; **תשיעית**, השפעת ההרשעה עלולה להשפיע על כלל תחומי פעילותו ועיסוקיו של הנאשם, כפי שכבר עמדנו על כך.

לרשימת שיקולים אלו ניתן להוסיף עוד, כי יש להעמיד לזכותו של הנאשם גם את אופיו הטוב, את היותו אדם שזה שנים רבות מתנדב ותורם לחברה ולקהילה במסגרות התנדבותיות רבות ומגוונות, כפי שעלה מעדויות העדים שהעידו לזכותו ומהמסמכים הרבים שהציג. לנוכח כל אלו, לא נראה כי רגע מר ונמהר שבו פעל שלא כדין, תוך עשיית מעשה חמור, גם אם לא התכוון לתוצאותיו, ימחק במחי יד את כלל פועלו במהלך חייו. כמו כן, ניתן משקל לכל האמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצתו, שלפיה יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם. מכל הטעמים האמורים, נמצא כי בנסיבות הנדונות יש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

42. מעת שנמצא כי בנסיבות הנדונות מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת **כתב** ובפסיקה שהלכה בעקבותיה ולנוכח כלל השיקולים שעליהם עמדנו, **נמצא כי יש לבטל את הרשעת הנאשם.**

ח. סיכום פסק הדין

43. מעת שבוטלה הרשעת הנאשם, ראיתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן גם בעניין עונשו של הנאשם. עם זאת, לנוכח אישיותו של הנאשם ואורח חייו, כפי שעלו מכלל הראיות ומתסקיר שירות המבחן, לא נראה כי נדרש צו מבחן למשך פרק זמן ממושך וכי ניתן להסתפק בתקופה בת חצי שנה בלבד.

44. בעניין הפיצוי שייפסק למתלונן, ניתן משקל לנזק הפיזי אשר נראה כי נגרם לו וכן ניתן משקל מסוים בלבד לאמור בתסקיר הנפגע וזאת מהטעמים שהובאו לעיל. כמו כן, ניתן משקל רב לנכונות המלאה של הנאשם לפצות את המתלונן. לצד אלו גם ניתן משקל לכך שכידוע, תכליתו של הפיצוי הנפסק בהליך הפלילי בהתאם להוראת סעיף 77 בחוק העונשין, הוא בעיקרו ערכי וחינוכי וכי לא נועד למצות את כלל הסעדים האזרחיים העומדים לנפגע (רע"פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.8.2007), כבוד הנשיאה ד' ביניש, פסקה 21; ע"פ 11178/04 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה א(5)).

45. בהתאם לכל אמור, נקבע בזה כלהלן.

א. הרשעת הנאשם מבוטלת.

ב. הנאשם יעשה **300 שעות שירות לתועלת הציבור** במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בכפר סבא, בסיוע לאנשי הצוות לפי צרכי המקום ובפיקוח שירות המבחן (בהתאם לתכנית השל"צ מיום 24.10.2022). הנאשם יתחיל את השל"צ **ביום 10.1.2023** ועליו להשלים את שעות השל"צ כאמור, תוך שנה וחצי.

ג. **צו מבחן למשך שישה חודשים**, החל מהיום (מועד גזר הדין).

צו המבחן ניתן לאחר שבהתאם לסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, הוסברה לנאשם משמעות הצו והוא הביע את נכונותו למלא אחר הוראותיו. הוא אף הוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש, או להרשעה ועונש, על העבירה שבגללה ניתן הצו.

ד. **פיצוי לנפגע בסך 25,000 ₪**. הפיצוי ישולם לכל המאוחר עד יום 1.1.2023.

המזכירות תמציא את גזר הדין אל שירות המבחן ואל המפקחת על נפגעי עבירה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, ל' במרחשוון התשפ"ג, 24 בנובמבר 2022, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**